

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Primu[m] est testimoni[u]m g[ra]tiose [com]m[en]dat[i]o[n]is

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

fursum erectis luminibus aliq̄d̄ in directū
 susceperit. Cumq̄ diligentissime sic intēdens
 quid cerneret: respondit. Video dominuz
 meū. Et tunc q̄ sacra debinc deuore, sus-
 cipiens psalmos penitētiales cū fratribus
 vsq̄ ad finē ip̄e cōpleuit. Et post paululū
 hora quasi dimidia leniter dormienti simi-
 lis expirauit. Fuerit aut̄ vt habet in chro-
 nicis totū vite sue anni. xxxvj. Erat em̄ an-
 nor. xv. cū ordinē beati augustini ingressus
 est. et in monasterio sancti vincētij vixit du-
 obus annis. In monasterio scē crucis d̄
 columbina nouē annis. Postremo in ordi-
 ne beati frācisca decē annos consumauit. z
 sexta feria obiit die iunij. xij. apparenē s̄
 bi dño ante brē aie exitū vt dictū est. Qd̄
 vtiq̄ in testimonij z approbationē sue p̄-
 cellentis deuorōis factū esse nō ambigim⁹
 z in consolationē spirituālē aie ab ergastu-
 lo corporis egressure. Unde dicit Greg. q̄
 aliq̄ in consolationē egrediētis aie solet
 apparere ip̄e autor et retributor vite. Et
 dicitis igit̄ apparet in beato antonio deuor-
 tionis excellētia p̄ quā ad spūalis p̄fectōis
 ascensum vir sanctus semp̄ seipsum magis
 ac magis disposuit. Qm̄ sicut dicit Cassi-
 fug ps. Ratio serenat cor: mūct̄ a victis
 abstrahit a terrenis: subleuat ad celestia:
 reddit cor capaci⁹ z dignius ad spūalia dō-
 na acapiēda. Nec ille. In p̄dictis magis tri-
 bus ad spūalem p̄fectionē dispositus gl̄i-
 osum patrē antonij imitari certemus: q̄
 niam in his (vt ex dictis p̄) specialē excellen-
 tiā gessit p̄ quā exemplari luce mūdū i via
 salutis illustrās dirigit. tāq̄ copiose sancti-
 tatis radios effudit. vt merito dicere pos-
 simus: qm̄ ip̄e est lux mūdi.

Tertia est cōsideratio p̄fectōis di-
 ficatiue: q̄ maxime in dono sapie-
 q̄ est excellētissimū spūsancti do-
 num. Sicut aut̄ dicit doctor subtil̄ in. ij.
 di. xxxij. Vniuersalis q̄ in septura cōmē-
 dat sapientia: ubi sapientia charitate icludit.
 Est enī habit⁹ quo sapit habentē illud ob-
 lectū qd̄ est in se sapidus. quo. i. placet mi-
 hi bonum eius in se. z illd̄ volo mihi. Nec
 Scotus. Sapientia igit̄ amorē dei ip̄ortat
 p̄supponēdo in cognitionē z illuminatōez
 intellectū. cognitionē in quā nō simplice sed
 affectuā. Unde solet dici sapientia q̄n̄ sapi-
 da scientia. In hac igit̄ sapientia maxie cō-

sistit hominis p̄fectio: qm̄ p̄ eam maxime
 p̄iūgit sumo bono: viz ip̄i deo. Propter
 qd̄ etiā dicitur q̄ illa est p̄fectio dēficati-
 ua: qm̄ p̄ eā hō totus in deū trāstert z trās-
 format p̄ amorē. Hūis siq̄ dē antoni⁹ spe-
 ciale q̄ndā p̄minentia in dono sapie obtri-
 nuit. propter qd̄ recte dici pōt lux mūdi.
 Lux in quā nō plū illuminatū s̄z cordi-
 um inflammatū. In z de eo dicit pōt illd̄
 Jo. v. Ille erat lucerna ardēs z lucēs. et
 illd̄ Sap. xv. Impleuit eū dñs spū sapiez
 intellect⁹. Hic dicit aut̄ habebat: q̄ libros be-
 ati Dionysij triplex habuit papū testimonij.

Primū est testimonij gr̄tose p̄mendatōis
Secūm est zēlose p̄dicationis
Tertij est copiose veneratōis.

Urimū est testimonij
 gr̄tose cōmendatōis. Legit enī in chront-
 cis q̄ bñs antoni⁹ de bñplacēo bti Fran-
 cisci p̄mus studē in theologia cum fratre
 adā de marisco angelico in ordine p̄ gēner-
 rale capitulū ordinat⁹ ē. Et accesserunt ad
 abbate sancti andree de p̄cellis q̄ tūc iter
 theologos excellētior habebat: q̄ libros be-
 ati Dionysij nouit e greco trāstulerat in la-
 tinū. et pulcherrime cōmentauit. Tūc em̄ d̄
 Mediolano vercell trāstari fuerat studij
 generalis. Abbas h̄ eos benigne recepit.
 z tantā in eis mentis eleuatōnem p̄cepit vt
 ip̄e dē abbas doctor se diceret doctū ab iis
 doctis. et celestes hierarchias in eoz anī-
 ma depinxisse. In illis autē q̄ncq̄ annis q̄
 bus cū illo studuerūt in libris bti Dionysij
 ad tantā mentis serenitatē z lumē sapie
 uenerūt vt illas hierarchias nō it̄ didicis-
 se sed z p̄currisse viderent. In idē venerat-
 bil̄ abbas reddēs testimonij sapie bti an-
 tonij in dicto commēto. c. ij. vij. p̄t̄cta. sub
 lra. A. sic dicit. Freq̄nter amor penetrat v-
 bi cognitio p̄t̄ca foris stat. Legim⁹ enim
 quōsdā sc̄tos ep̄os min⁹ fuisse phicos qui
 z mysticā theologiā captu mētis haurien-
 tes celos penetrabāt om̄hē philosophicaz
 cognitionē subtilissime trāsēntes vsq̄ ad
 altissimā trinitatē. Qd̄ z ego in sc̄to fratre
 antonio de ordine minoz peculiari famili-
 aritate expressi sum. q̄ cū esset min⁹ imbus
 tus s̄ris secularibz animi puritate et men-
 tis ar. ore succēsus mysticā theologiā ca-
 ptu mentis z feruenter desiderat. z desit

Ver. De sctō Antonio

abundanter hausit: vt possim dicere de eo quod de Joanne baptista scribitur. Ipse erat lucerna ardens et lucens. q̄a s̄z amore ardebat inter: et doctrina lucebat ext̄ius. Hic aut̄ vir sct̄us Anton̄? s̄z sic excellens diuina sapientia erudit̄? nō tñ p̄sūpsit q̄n sumcunq; rogat̄? a fratrib; legere nisi beati Fr̄acisci p̄habita volūt̄e. Cui beatus Fr̄acisc̄? tale in scriptis fert̄ dedisse r̄sūz. **Charrissimo meo fratri Antonio** frater fr̄aciscus salutē in ch̄io. Placet q̄ sacra theologia legas fratrib; dūmō. **H̄mōi** studium sancte deuotōis et or̄is studii nō ext̄iguas: sic in regula p̄metur. Vale. **Hec** in chronias. Part̄ itaq; q̄ zelose: imo q̄ gl̄ose cōmēda est beati antonij sapia a r̄sō lenni doctore: abbare vic; s̄cellēsi. **Ad** cui; v̄t̄iq; sapie plenitudinē magis ac magis hauriendā ampliorē eo sp̄ in alios capacio: fi eb at: q̄ in h̄ilitate p̄ h̄mōi erat. ps. Sapientia p̄stans puul. **Ex** Dat̄ x̄. diē dñs. **Q̄**st̄ teo: tibi pater dñe celi et terre qm̄ abs cōdisti hec. s̄. diuina mysteria. a sapientibus et p̄t̄entib; .i. ab his q̄ sibi p̄is tales videtur inde sup̄biētes. et reuelasti ea puulis. .i. h̄uilib; q̄ puuli sunt in ocul̄ suis: in p̄pua vic; reputatōe.

Secūdū est testimonium

zelose p̄dicatōis. .i. affectuose. q̄ vic; fiebat et feruēt̄i desiderio salutis aiaz. **Q̄d** manifestat ardorē diuini amoris et fratne charitatis: quo ardore monet̄ aliq̄s ad p̄cū rādū alioz salutē: et ad repellēdū et iēp̄ādū q̄cqd̄ h̄mōi salutē fr̄iat aut honori dei rogat̄ diuino. **H̄mōi** zelo plen̄? erat heli as: q̄ d̄ h̄t̄. ij. Reg. xij. Zelo zelat̄? sū pro dño deo: qz dereliquit̄ deū filij isrl̄. **Hoc** ē zelo tanq̄ alter helias plen̄? fuit b. anton̄? **Uñ** et potuit dicere cū p̄s. Tabescere me fecit zel̄? me. qz o. sunt p̄. t. ip̄mici mei. .i. p̄uersi et iniq; q̄ sunt inimici dei. et p̄ h̄is cuiuslibet iustit̄. iuxta illd̄ p̄s. Sup̄ inimicos tuos tabescēbā. p̄fe. odio ode. illos. s̄. q̄tū ad culpā et maliciā: s̄z nō q̄tū ad p̄sonam. inimici facti sunt mibi. **H̄mōi** aut̄ zelū in h̄ō antonio declarat euidenter triplex sue p̄dicatōis cōditio laudabil̄: q̄ et ei; ex celi lectam sue sapie et sp̄ual̄ p̄fectōis. **Prima** p̄ditio est p̄seuerātia affectuosa. **Autortas** se nāq; p̄c̄rādū suscepta officij sibi inuul

ctū nō segnit̄ exēq; studuit sed q̄tē erem̄q; sibi acten̄? inuigilauerat iā tūc in laborem insolitū p̄ fraternā edificatōe p̄uerit. **Uñ** lōge lateq; p̄ ciuitates et castella et rura circūiens p̄bū vite feruētissime p̄dicauit. **Le** litueq; instruat̄? in oib; p̄ diuersitate audientū lingul; p̄gruetia p̄ponebat. **Strabā** tur in eo viri lrati tāta ingenij subtilitate tamq; luculentā lingue disertudinē quem in oib; audiebāt et miro discretōis pondere s̄ba libran tē. **Prop̄** qd̄ etiā sic̄bi i ch̄ro n̄icis sct̄us Fr̄acisc̄? eū suū ep̄um appellabat. **Cūq;** sel̄ rhome i palio d̄ mādato sū mi ponific; pegrinis inuenerat lib; q̄ h̄ luc p̄t̄ indulgentias et p̄allū p̄ueniat p̄d̄ carci (erant q̄ p̄pe ibi grea: latini: barbari fr̄acigenerē: eutonici: slavij et anglici et aliq; diuersarū linguaz sic sp̄s̄ct̄us lingua suā vt quondā ap̄toz mirificauit q̄ oēs q̄ audiebant nō sine maḡ admiratōe ip̄m clare intelligebāt. et audiebāt v̄nūsq; lingua suā in q̄ nat̄? ess; . et tūc tāardua de sanet; eloquijs eructauit q̄ oēs reddidit stupore et admiratōe suspēso. **pp̄** qd̄ papa p̄cū liari nō arcā testamēti eū d̄m̄ep̄s vocare p̄suevit. **Hec** in chronias. **Uñ** ip̄s̄ tam tā p̄dicat̄ is q̄tā acceptat̄: idarco in capō q̄ vic; reliq;az b̄i Fr̄acisci facta ē tr̄slatō: **Uñ** an̄ felice ei; tr̄slatū anno ab oi fr̄atuz regim̄e p̄sus absolut̄. etq; general̄ p̄d̄ cād̄i libras q̄cunq; p̄tū veller p̄edif. **P̄t̄** mūq; huiuscemodi libras curium ad curatē paduanā direxit. **Ubi** cū sacro rpe q̄ dragē sine p̄dicaret: tāto desiderio ad eum audiēdū accessit ē v̄nueritas populi vt cur matim cūctis ad eū p̄suectis q̄tidians in eccl̄is opteret statōnes idia. **Uñ** aut̄ egrotatōe p̄nua et molesta q̄dā na rurali cor̄ pulētia p̄meret. a p̄dicādo tñ et audiēdo cōfessōes et dādo salutē p̄silia nullo labore s̄uamie h̄erebat. **Posat** itaq; cū paulo d̄ cere illd̄ Act. xij. **Nō** facio aiam meā. .i. v̄nū sensitivā p̄cōsiorē q̄ me. .i. q̄ aiam intelletiuā q̄ est h̄ō infior et ps hois p̄n̄p̄alioz dūmō plūmē cursū meū et ministeriū s̄bi qd̄ accepti. **S̄cda** p̄ditio est p̄s̄ct̄ia p̄uola. **Hec** em̄ pudore nec timore nec amare inordiatio aliq̄ren? omittēbat p̄s̄ct̄ia p̄d̄ care. **Hic** em̄ in doct̄ne pocul̄ mirabilē affluens tanto iusticie libramine singul̄ sua reddebat q̄ sue magnis loq̄ret v̄d puul̄